

Sable: I Genhold til mine tidligere Udtalelser foreslaar jeg denne Sag overgivet til det samme Udvalg, som nys blev vedtaget nedsat angaaende den forrige Sag.

Da Ingen ønskede at yttre sig om dette Forslag eller stille noget andet, gif man til Afstemning.

Sables ovennævnte Forslag vedtoges enstemmig med 64 Stemmer.

Man gif derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Erstatning for den ved Brandvæsenets Slutnings- og Rebningsforanstaltninger bevirkede Skade, for saa vidt angaar Kjøbenhavn og Landet“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1425 ff.)

Albrechtsen: Jeg tvivler ingenlunde om, at det er den ærede Justitsministers Hensigt med dette Lovforslag at fremme alt Godt og Gavnligt paa dette Omraade, hvilket jeg ogsaa skal være med til, ligesom jeg ogsaa er vis paa, at det høie Thing ikke vil unddrage sig at gjøre det. Jeg vil være med til at virke hen til, at Enhver, hvem der overgaar Skade i saa Henseende, kan faae Erstatning; men Maaderne, hvorpaa vi kunne naae dette Maal, kunne jo hos de forskjellige være forskellige. Jeg kan ikke være med til, saaledes som Lovforslaget foreslaar, at Skaden skal udredes af den fælles Kommunekasse. Det vil erindres, at da vi sidst havde dette Lovforslag under Behandling, naaede det kun til 2den Behandling. Der var en stor Del Medlemmer her i Thinget, som vare imod det af den Grund, som jeg allerede har nævnt, nemlig at Skaden skulde udredes af den fælles Kommunekasse. I saa Henseende kunne mange Betragtningmaader gjøre sig gjældende. Mindretallet i Udvalget kom dertil, at Lovforslaget kun skulde gjælde for Kjøbenhavn, og at vi ikke skulde udvide det til at gjælde for Landet. Jeg siger, at det kan være lige saa gavnligt, at den, der lider Skade paa Landet, ogsaa kan faae den erstattet; men jeg tror fuldt og fast, at det kan ordnes paa den Maade, hvorfor jeg ogsaa i Fjor udtalte mig i denne Sag, nemlig at de forskjellige Assuranceelskaber erstatte saadan Skade. Naar vi tage Hensyn til Kjøbenhavn, som jeg nu vil dvæle lidt ved, og ogsaa til de andre Kjøbstæder, som ogsaa ligge min Interesse nær, og se paa deres Vel, da vide vi, at der er en stor Del Mennesker i Kjøbenhavn, — ja, vel i Grunden ogsaa paa Landet, men ikke saa Mange, — som ere Leiere, men ikke Eiere, og disse Mennesker altsaa have som Leiere ikke nogen fast Eiendom. Naar nu Skaden skal udredes af den fælles Kom-

munekasse, ville disse Leiere, som ikke have faaet Eiendom, komme til at bidrage til disse Erstatninger, uagtet det er faste Eiendomme, der er fket Skade paa. Nu veed jeg meget godt, at man vil sige: Ja, det er ikke saa mageligt at stille ad, hvad der er faste Eiendomme og hvad der er værlige Eiendomme. Der staar Noget i Lovforslaget om den Skade, der rammer Marker, Haver, Afgrøde, Segn o. desl. Der siger man om hvad der gror i Haver, Træer eller levende Segn eller Urter eller Havesager, at det er faste Gjenstande, som ikke kunne henregnes til værlige Ting. Det er vel sandt, at de staa fast i Jorden, og i den Henseende ere fast Eiendom; men i en anden Henseende kan det ogsaa siges, at de henhøre til værlig Eiendom, thi det er Ting, som ere levende, og Alt, hvad der er levende, er værligt. Jeg tror fuldt og fast, at der kan trækkes en Grænse, saa at man kan sige, at Alt, hvad der saaledes er værligt, hører ind under de Assuranceelskaber, som assureere værlige Gjenstande, hvormod alt Andet, Planteværker og saadant Noget, hører ind under de Assuranceelskaber, der assureere faste Eiendomme. Ved at gjøre dette gjældende tror jeg, at vi kunne drage en Grænse. Der er indhentet Oplysninger af den ærede Justitsminister fra forskellige Assuranceelskaber, og den ærede Justitsminister er da kommen til det Resultat, at der kun eksisterer et lille Assuranceelskab, som tegner Assuranceer for saadanne Gjenstande, og det tror jeg var det lille Assuranceelskab, som jeg repræsenterer. Jeg gav navnlig i Fjor Oplysning i den Retning, at vi erstatte saadan Skade. Desforuden er der ogsaa fremkommet Oplysninger om andre Eelskaber, som tilbels erstatte saadan Skade. Jeg tror fuldt og fast, at vi kunne komme til det Resultat, at disse Skader maatte erstattes af de forskellige Assuranceelskaber. Der kommer ogsaa lidt Urimelighed til Stede ved at sige, at de skulle erstattes af den fælles Kommunekasse, naar det f. Ex. er store Stæder, hvor der kan ske store Skader. Naar Eiere af saadanne Stæder skulle have Erstatning, og den skulde tages ud af den fælles Kommunekasse, kommer anden Mand til at bidrage til disse Erstatninger, hvormod den Mand, som skulde have Erstatningen, ikke har ydet Noget til den, undtagen hvad han har ydet til den fælles Kommunekasse. Jeg vil være med til et Lovforslag, der gaar ud paa, at disse Mennesker kunne faae en saadan Erstatning; men jeg kan ikke være med til, at den udredes af den fælles Kommunekasse. Det var kun disse saa Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gjøre ved dette Lovforslags 1ste Behandling.

Hindenburg: Til Grund for nærværende Lovforslag ligger den Tanke, at den, som ser sin Eiendom ødelagt, fordi Brandvæsenet er virksomt der for at slukke en Ild, som er i Begreb med at fortræde Naboen's Eiendom, skal kunne faae det